

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 27. února 2013 č. 133

Stanovisko

vlády k návrhu na vydání zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 907)

Vláda na své schůzi dne 27. února 2013 projednala a posoudila návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (sněmovní tisk č. 907), a vyjádřila s tímto návrhem ústavního zákona **nesouhlas**, a to především z následujících důvodů:

1. Přijetím návrhu by byl porušen princip svrchovanosti Parlamentu, který je charakteristický pro parlamentní demokracii, kdy vláda jako vrcholný orgán moci výkonné je odpovědná Poslanecké sněmovně. Jmenování vlády prezidentem republiky a odpovědnost vlády prezidentovi republiky je jedním ze znaků prezidentského systému.

2. Návrh je nesystémový a zcela narušuje dosavadní vyvážené vztahy mezi jednotlivými vrcholnými ústavními institucemi. Návrh je v rozporu s právním a politickým vývojem České republiky a pojetím demokracie od roku 1918 a zavádí cizí prvek do ústavního pořádku České republiky, který je založen na parlamentním pojetí.

3. Navrhovaný zásah do stávajícího politického systému neodpovídá důvodům uváděným v důvodové zprávě. Cíle sledovaného navrhovatelem, tj. dosažení větší stability politického systému a lepší vyváženosti mocí zákonodárné, výkonné a soudní, lze dosáhnout i v rámci stávajícího politického systému, aniž by bylo nutné zavádět další prvky prezidentského systému. V této souvislosti lze například poukázat na již v minulosti vládou zvažované zavedení ústavního institutu vyslovení tzv. konstruktivní nedůvěry vládě Poslaneckou sněmovnou, kdy kromě samotného vyslovení nedůvěry by muselo být dosaženo shody Poslanecké sněmovny na tom, kdo bude jmenován novým předsedou vlády, který současně sestaví vládu novou, čímž lze zamezit vzniku krize vládnutí po vyslovení nedůvěry vládě.

4. Návrh nerespektuje skutečnost, že jmenování soudců do funkce bez časového omezení je jednou ze základních záruk soudcovské nezávislosti, která by neměla být narušována. Pro případné excesy ze strany soudců je možné využít institutu kárného řízení. Navrhované ústavní zakotvení minimálního věku pro jmenování soudcem je nadbytečné, neboť úprava v předpisu zákonné síly je dostačující.